

Sygn. akt II K 612/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 kwietnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Siedlcach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Paweł Mądry

Protokolant: sekr. sąd. Agnieszka Szewczuk

w obecności Prokuratora Rejonowego A. C.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 14 stycznia 2015 r., 04 marca 2015 r. i 08 kwietnia 2015 r. sprawy

B. W. (1) ,

syna T. i M. z domu W.,

urodzonego w dniu (...) w S.,

oskarżonego o to, że:

I. w bliżej nieokreślonym dniu w okresie czasu pomiędzy 22 a 24 marca 2014r. w S., woj. (...), usiłował dokonać kradzieży z włamaniem samochodu osobowego marki O. (...) nr rej. (...) wartości 25.000 zł stanowiącego własność M. P., jednakże swojego zamiaru nie zrealizował z uwagi na niemożność pokonania zamków fabrycznych, przy czym zarzuconego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu 4 lat kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne określone m.in. w art. 278 § 1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk wyrokiem Sądu Rejonowego w Siedlcach sygn. II K 587/10

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk z zw. z art. 279 § 1 kk z zw. z art. 64 § 1 kk,

II. w bliżej nieokreślonym dniu w okresie czasu pomiędzy 22 a 24 marca 2014r. w S., woj. (...), ukrył dowód rejestracyjny pojazdu marki R. (...) o nr rej. (...) wystawiony na dane J. W., którym to dokumentem nie miał prawa wyłącznie rozporządzać, przy czym zarzuconego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu 4 lat kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne określone m.in. w art. 278 § 1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk wyrokiem Sądu Rejonowego w Siedlcach sygn. II K 587/10

tj. o czyn z art. 276 kk w zw. z art. 64 § 1 kk,

III. w bliżej nieokreślonym dniu w okresie czasu pomiędzy 09 a 11 kwietnia 2014 r. w S., woj. (...), po oderwaniu elementu mocującego drzwi wejściowe do zamkniętej piwnicy lokalu nr (...) przy ul. (...) należącej do G. i M. S. (1) włamał się do wnętrza piwnicy sąd zabrał w celu przywłaszczenia (...)monitor do komputera firmy (...), monitor bliżej nieustalonej firmy (...), wieżę m. marki (...) z dwoma głośnikami, komputer stacjonarny marki (...) z klawiaturą marki (...), myszką marki (...) oraz kamerą internetową, replikę karabinu maszynowego (...) firmy (...) z dołączonym magazynkiem, replikę karabinu maszynowego(...)z dołączonym magazynkiem, replikę pistoletu firmy (...) z dołączonym magazynkiem, aparat fotograficzny firmy (...), scyzoryk firmy (...), nóż firmy (...), plecak firmy (...) i czarną walizkę, tj. rzeczy o łącznej wartości 3.350 zł, ponadto usunął dokumenty, którymi nie miał prawa wyłącznie rozporządzać w postaci dokumentów kredytowych, aktu urodzenia dziecka, karty pojazdu samochodu marki A. (...) o nr rej. (...), dowodu rejestracyjnego tego samochodu z ubezpieczeniem OC i AC, wzorca klucza do w/w samochodu wraz z dołączonym kodem, przy czym zarzuconego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu 4 lat

kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne określone m.in. w art. 278 § 1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk wyrokiem Sądu Rejonowego w Siedlcach sygn. II K 587/10

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk,

IV. w nocy z 11/12 kwietnia 2014r. w S., woj. (...), włamał się otwierając w bliżej nieokreślony sposób zamknięty na zamki fabryczne samochód osobowy marki A. (...) nr rej. (...) wartości 30.000 zł, po czym zabrał go w celu przywłaszczenia wraz z rzeczami znajdującymi się w środku pojazdu w postaci dwóch fotelików dziecięcych o łącznej wartości 500 zł, pilota do bramy wjazdowej oraz nawigację marki G. o wartości 400 zł, czym działał na szkodę G. i M. S. (1), przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu 4 lat kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne określone m.in. w art. 278 § 1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk wyrokiem Sądu Rejonowego w Siedlcach sygn. II K 587/10

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk,

V. w dniu 31 lipca 2014r. w S., woj. (...), zabrał w celu przywłaszczenia samochód osobowy marki R. (...) nr rej. (...) wartości 40 000 zł stanowiący własność W. W. wraz z rzeczami znajdującymi się w środku pojazdu w postaci torebki damskiej z dowodem osobistym, kartą bankomatową, portfelem z zawartością 60 zł, telefonem komórkowym marki N. wartości 50 zł oraz usunął dokumenty znajdujące się w środku pojazdu, którymi nie miał prawa wyłącznie rozporządzać w postaci dokumentu polisty OC samochodu, prawa jazdy, dowodu rejestracyjnego i karty emeryta, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu 4 lat kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne określone m.in. w art. 278 § 1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk wyrokiem Sądu Rejonowego w Siedlcach sygn. II K 587/10

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zb. z art. 278 § 5 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk,

VI. w dniu 08 lipca 2014r. w S., woj. (...), zabrał w celu przywłaszczenia saszetkę stanowiącą własność W. K. (1) z zawartością dowodu osobistego, dwóch kart bankomatowych oraz usunął dokumenty znajdujące się w saszetce, którymi nie miał prawa wyłącznie rozporządzać w postaci karty identyfikacyjnej klienta (...) Banku (...) S.A., dwóch kart dostępu dla pracowników Banku (...) S.A., prawo jazdy, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu 4 lat kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne określone m.in. w art. 278 § 1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk wyrokiem Sądu Rejonowego w Siedlcach sygn. II K 587/10

tj. o czyn z art. 278 § 5 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk,

VII. w dniu 09 lipca 2014r. działając w realizacji z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu usiłował włamać się za pomocą skradzionych W. K. (1) kart bankomatowych do bankomatu przy ul. (...) w S., gdzie dwukrotnie usiłował wypłacić pieniądze po kwocie 300 zł, a nadto do bankomatu przy ul. (...) w S., z którego usiłował wypłacić kwotę 500 zł, które to pieniądze zamierzał zabrać w celu przywłaszczenia, jednak swojego zamiaru nie zrealizował z uwagi na brak znajomości kodów PIN zabezpieczających karty bankomatowe, nadto za pomocą w/w kart bankomatowych działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadzając w błąd sprzedawców w sklepie (...) przy ul. (...), w sklepie (...) przy ul. (...), co do uprawnienia do posługiwania się posiadanymi kartami bankomatowymi zapłacił w formie zbliżeniowej za zakupy w łącznej kwocie 108,48 zł, czym doprowadził W. K. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie dokonanych zakupów, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu 4 lat kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne określone m.in. w art. 278 § 1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk wyrokiem Sądu Rejonowego w Siedlcach sygn. II K 587/10

tj. o czyn z art. 12 kk w zw. z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zb. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

orzeka:

I. oskarżonego **B. W. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt I aktu oskarżenia czynu wyczerpującego dyspozycję art. 13 § 1 kk z zw. z art. 279 § 1 kk z zw. z art. 64 § 1 kk i za ten czyn na podstawie art. 279 § 1 kk w zw. z art. 14 § 1 kk skazuje go na karę roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

II. oskarżonego **B. W. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt II aktu oskarżenia czynu wyczerpującego dyspozycję art. 276 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za ten czyn na podstawie art. 276 kk skazuje go na karę 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności

III. oskarżonego **B. W. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt III aktu oskarżenia czynu wyczerpującego dyspozycję art. 279 § 1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk z zw. z art. 64 § 1 kk i za ten czyn na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów skazuje go, zaś na podstawie art. 279 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierza karę roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. oskarżonego **B. W. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt IV aktu oskarżenia czynu wyczerpującego dyspozycję art. 279 § 1 kk z zw. z art. 64 § 1 kk i za ten czyn na podstawie art. 279 § 1 kk skazuje go na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

V. oskarżonego **B. W. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt V aktu oskarżenia czynu wyczerpującego dyspozycję art. 278 § 1 kk w zb. z art. 278 § 5 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za ten czyn na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów skazuje go, zaś na podstawie art. 278 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierza karę roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

VI. w zakresie czynu z pkt VI aktu oskarżenia **B. W. (1)** uznaje za winnego popełnienia tego, że w dniu 08 lipca 2014r. w S. przy ul. (...), woj. (...), zabrał w celu przywłaszczenia dowód osobisty W. K. (1) i dwie karty bankomatowe znajdujące się w saszetce stanowiącej własność W. K. (1) oraz usunął dokumenty znajdujące się w saszetce pokrzywdzonego, którymi oskarżony nie miał prawa wyłącznie rozporządzać w postaci karty identyfikacyjnej klienta (...) Banku (...) S.A., dwóch kart dostępu dla pracowników Banku (...) S.A., prawa jazdy, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu 4 lat kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne określone m.in. w art. 278 § 1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk wyrokiem Sądu Rejonowego w Siedlcach sygn. II K 587/10, tj. popełnienia czynu wyczerpującego dyspozycję art. 278 § 5 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za ten czyn na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów skazuje go, zaś na podstawie art. 278 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierza karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

VII. oskarżonego **B. W. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt VII aktu oskarżenia czynu wyczerpującego dyspozycję art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zb. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i za ten czyn na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów skazuje go, zaś na podstawie art. 279 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierza karę roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

VIII. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk orzeczone wobec oskarżonego **B. W. (1)** jednostkowe kary pozbawienia wolności łączy i jako karę łączną wymierza oskarżonemu **karę 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności**;

IX. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. W. kwotę 723,24 zł (siedemset dwadzieścia trzy złote dwadzieścia cztery grosze), w tym kwotę 135,24 zł (sto trzydzieści pięć złotych dwadzieścia cztery grosze) tytułem podatku od towarów i usług za sprawowanie przez adw. M. W. obrony z urzędu wobec oskarżonego;

X. zwalnia oskarżonego B. W. (1) z obowiązku ponoszenia kosztów sądowych określając, że wchodzące w ich skład wydatki ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 612/14

UZASADNIENIE

B. W. (1) został oskarżony o to, że:

I. w bliżej nieokreślonym dniu w okresie czasu pomiędzy 22 a 24 marca 2014r. w S., woj. (...), usiłował dokonać kradzieży z włamaniem samochodu osobowego marki O. (...) nr rej. (...) wartości 25.000 zł stanowiącego własność M. P., jednakże swojego zamiaru nie zrealizował z uwagi na niemożność pokonania zamków fabrycznych, przy czym zarzuconego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu 4 lat kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne określone m.in. w art. 278 § 1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk wyrokiem Sądu Rejonowego w Siedlcach sygn. II K 587/10, **tj. o czyn z art. 13 § 1 kk z zw. z art. 279 § 1 kk z zw. z art. 64 § 1 kk;**

II. w bliżej nieokreślonym dniu w okresie czasu pomiędzy 22 a 24 marca 2014r. w S., woj. (...), ukrył dowód rejestracyjny pojazdu marki R. (...) o nr rej. (...) wystawiony na dane J. W., którym to dokumentem nie miał prawa wyłącznie rozporządzać, przy czym zarzuconego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu 4 lat kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne określone m.in. w art. 278 § 1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk wyrokiem Sądu Rejonowego w Siedlcach sygn. II K 587/10, **tj. o czyn z art. 276 kk w zw. z art. 64 § 1 kk;**

III. bliżej nieokreślonym dniu w okresie czasu pomiędzy 09 a 11 kwietnia 2014 r. w S., woj. (...), po oderwaniu elementu mocującego drzwi wejściowe do zamkniętej piwnicy lokalu nr (...) przy ul. (...) należącej do G. i M. S. (1) włamał się do wnętrza piwnicy sąd zabrał w celu przywłaszczenia (...)monitor do komputera firmy (...), monitor bliżej nieustalonej firmy (...), wieżę m. marki (...) z dwoma głośnikami, komputer stacjonarny marki (...) z klawiaturą marki (...), myszką marki (...) oraz kamerą internetową, replikę karabinu maszynowego (...) firmy (...) z dołączonym magazynkiem, replikę karabinu maszynowego (...)z dołączonym magazynkiem, replikę pistoletu firmy (...) z dołączonym magazynkiem, aparat fotograficzny firmy (...), scyzoryk firmy (...), nóż firmy (...), plecak firmy (...) i czarną walizkę, tj. rzeczy o łącznej wartości 3.350 zł, ponadto usunął dokumenty, którymi nie miał prawa wyłącznie rozporządzać w postaci dokumentów kredytowych, aktu urodzenia dziecka, karty pojazdu samochodu marki A. (...) o nr rej. (...), dowodu rejestracyjnego tego samochodu z ubezpieczeniem OC i AC, wzorca klucza do w/w samochodu wraz z dołączonym kodem, przy czym zarzuconego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu 4 lat kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne określone m.in. w art. 278 § 1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk wyrokiem Sądu Rejonowego w Siedlcach sygn. II K 587/10, **tj. o czyn z art. 279 § 1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk,**

IV. w nocy z 11/12 kwietnia 2014r. w S., woj. (...), włamał się otwierając w bliżej nieokreślony sposób zamknięty na zamki fabryczne samochód osobowy marki A. (...) nr rej. (...) wartości 30.000 zł, po czym zabrał go w celu przywłaszczenia wraz z rzeczami znajdującymi się w środku pojazdu w postaci dwóch fotelików dziecięcych o łącznej wartości 500 zł, pilota do bramy wjazdowej oraz nawigację marki G. o wartości 400 zł, czym działał na szkodę G. i M. S. (1), przy czym zarzuconego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu 4 lat kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne określone m.in. w art. 278 § 1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk wyrokiem Sądu Rejonowego w Siedlcach sygn. II K 587/10, **tj. o czyn z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk;**

V. w dniu 31 lipca 2014r. w S., woj. (...), zabrał w celu przywłaszczenia samochód osobowy marki R. (...) nr rej. (...) wartości 40 000 zł stanowiący własność W. W. wraz z rzeczami znajdującymi się w środku pojazdu w postaci torebki damskiej z dowodem osobistym, kartą bankomatową, portfelem z zawartością 60 zł, telefonem komórkowym

marki N. wartości 50 zł oraz usunął dokumenty znajdujące się w środku pojazdu, którymi nie miał prawa wyłącznie rozporządzać w postaci dokumentu polisty OC samochodu, prawa jazdy, dowodu rejestracyjnego i karty emeryta, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu 4 lat kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne określone m.in. w art. 278 § 1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk wyrokiem Sądu Rejonowego w Siedlcach sygn. II K 587/10, **tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zb. z art. 278 § 5 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk;**

VI. w dniu 08 lipca 2014r. w S., woj. (...), zabrał w celu przywłaszczenia saszetkę stanowiącą własność W. K. (1) z zawartością dowodu osobistego, dwóch kart bankomatowych oraz usunął dokumenty znajdujące się w saszetce, którymi nie miał prawa wyłącznie rozporządzać w postaci karty identyfikacyjnej klienta (...) Banku (...) S.A., dwóch kart dostępu dla pracowników Banku (...) S.A., prawo jazdy, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu 4 lat kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne określone m.in. w art. 278 § 1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk wyrokiem Sądu Rejonowego w Siedlcach sygn. II K 587/10, **tj. o czyn z art. 278 § 5 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk;**

VII. w dniu 09 lipca 2014r. działając w realizacji z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu usiłował włamać się za pomocą skradzionych W. K. (1) kart bankomatowych do bankomatu przy ul. (...) w S., gdzie dwukrotnie usiłował wypłacić pieniądze po kwocie 300 zł, a nadto do bankomatu przy ul. (...) w S., z którego usiłował wypłacić kwotę 500 zł, które to pieniądze zamierzał zabrać w celu przywłaszczenia, jednak swojego zamiaru nie zrealizował z uwagi na brak znajomości kodów PIN zabezpieczających karty bankomatowe, nadto za pomocą w/w kart bankomatowych działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadzając w błąd sprzedawców w sklepie (...) przy ul. (...), w sklepie (...) przy ul. (...), co do uprawnienia do posługiwania się posiadanymi kartami bankomatowymi zapłacił w formie zbliżeniowej za zakupy w łącznej kwocie 108,48 zł, czym doprowadził W. K. (1) do niekorzystnego rozporządzania mieniem w kwocie dokonanych zakupów, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu 4 lat kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne określone m.in. w art. 278 § 1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk wyrokiem Sądu Rejonowego w Siedlcach sygn. II K 587/10, **tj. o czyn z art. 12 kk w zw. z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zb. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk.**

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego zebranego i ujawnionego w toku rozprawy Sąd Rejonowy w Siedlcach ustalił następujący stan faktyczny:

<czyn z pkt I aktu oskarżenia>

W sobotę, 22 marca 2014 r., M. P. zaparkował swój samochód osobowy marki O. (...) o nr rej. (...) na miejscu parkingowym przy ul. (...) w S.. Gdy w poniedziałek rano (24 marca 2014 r.) przyszedł do samochodu odkrył, że jego samochód nosi ślady uszkodzeń, a w uszczelce przednich lewych drzwi tkwi klucz ampulowy, którym sprawca próbował otworzyć drzwi do tego samochodu. Dodatkowo został uszkodzony zamek w lewych przednich drzwiach, gdyż sprawca próbował siłowo przełamać zamknięcie. Właściciel ocenił wartość samochodu na kwotę 25.000 zł. Sprawcą czynu okazał się B. W. (1), którego ślady biologiczne ujawniono na kluczu ampulowym.

/ **dowody:** zeznania M. P. – k. 16-17, k. 540v-541, częściowo wyjaśnienia B. W. (1) – k. 125v, protokół oględzin miejsca dokonania kradzieży – k. 13-14, klucz ampulowy – k. 43, opinia z przeprowadzonych badań osmologicznych – k. 111-112, opinia z zakresu badań genetycznych – k. 114-117/.

<czyn z pkt II aktu oskarżenia>

Także w sobotę, 22 marca 2014 r., A. W. zaparkował swój samochód osobowy marki R. (...) o nr rej. (...) na miejscu parkingowym przy ul. (...) w S.. W bagażniku samochodu pozostawił elektronarzędzia. Następnego dnia odkrył, że do samochodu dokonano włamania. Sprawca dostał się do wnętrza w ten sposób, że uszkodził zabezpieczenie szyby

klapy bagażnika oraz włącznika otwierającego klapy. Po sprawdzeniu samochodu pokrzywdzony ustalił, że sprawca dokonał zaboru elektronarzędzi o łącznej wartości 4.670 zł oraz dowodu rejestracyjnego tego pojazdu.

/ **dowody:** zeznania D. W. – k. 4-5, k. 70v-71, k. 540v, zeznania J. W. – k. 81v, k. 541, wyjaśnienia oskarżonego B. W. (1) – k. 39, k. 125v, zeznania E. K. (1) – k. 543-543v, k. 107v-108, k. 185v-186, protokół oględzin miejsca dokonania kradzieży – k. 6-7, kserokopia dokumentów gwarancyjnych narzędzi – k. 61-63, protokół oględzin samochodu R. (...) – k. 69/.

Następnie w dniu 24 marca 2014 r. ok. godz. 7.00 B. W. (1) został ujęty przez P. W. w garażu podziemnym przy ul. (...) w S. podczas włamania do garażu jednego z mieszkańców. Po przewiezieniu do K. S. i dokonaniu przeszukania odzieży oskarżonego okazało się, że B. W. (1) posiada przy sobie dowód rejestracyjny samochodu osobowego R. (...) należącego do A. W., dwa głośniki samochodowe oraz antenę samochodową. Według wyjaśnień oskarżonego, dowód rejestracyjny samochodu R. (...) znalazł na parkingu przy ul. (...) w S. i zatrzymał go licząc na „znalezne”.

/ **dowody:** wyjaśnienia B. W. (1) – k. 39, protokół zatrzymania rzeczy – k. 27-31, zeznania P. M. – k. 33, k. 543, protokół oględzin rzeczy – k. 34-35, pokwitowanie odbioru dowodu rejestracyjnego – k. 41/.

<czyn z pkt III i IV aktu oskarżenia>

Następnie w bliżej nieokreślonym dniu w okresie czasu pomiędzy 09 a 11 kwietnia 2014 r. B. W. (1) dokonał włamania do piwnicy położonej w bloku mieszkalnym przy ul. (...) w S. należącej do G. i M. S. (1). Oskarżony po oderwaniu elementu mocującego drzwi wejściowe do zamkniętej piwnicy lokalu nr (...) wszedł do wnętrza i zabrał w celu przywłaszczenia (...) monitor do komputera firmy (...), monitor bliżej nieustalonej firmy (...), wieżę m. marki (...) z dwoma głośnikami, komputer stacjonarny marki (...) z klawiaturą marki (...), myszką marki (...) oraz kamerą internetową, replikę karabinu maszynowego (...) firmy (...) z dołączonym magazynkiem, replikę karabinu maszynowego (...) z dołączonym magazynkiem, replikę pistoletu firmy (...) z dołączonym magazynkiem, aparat fotograficzny firmy (...), scyzoryk firmy (...), nóż firmy (...), plecak firmy (...) i czarną walizkę, tj. rzeczy o łącznej wartości 3.350 zł, ponadto usunął dokumenty, którymi nie miał prawa wyłącznie rozporządzać w postaci dokumentów kredytowych, aktu urodzenia dziecka, karty pojazdu samochodu marki A. (...) o nr rej. (...), dowodu rejestracyjnego tego samochodu z ubezpieczeniem OC i AC, wzorca klucza do w/w samochodu wraz z dołączonym kodem dealerskim.

Dalej w nocy z 11/12 kwietnia 2014 r. oskarżony powrócił do tego bloku i włamał się do zamkniętego na zamki fabryczne samochodu osobowego marki A. (...) nr rej. (...) o wartości 30.000 zł. Następnie zabrał samochód w celu przywłaszczenia wraz z rzeczami znajdującymi się w środku pojazdu w postaci dwóch fotelików dziecięcych o łącznej wartości 500 zł, pilota do bramy wjazdowej oraz nawigacji marki G. o wartości 400 zł.

Następnie w dniu 12 kwietnia 2014 r. o godz. 8.17 B. W. (1) przyjechał samochodem A. o nr rej. (...) na stację paliw (...) w miejscowości S., zatankował paliwo do samochodu i odjechał nie płacąc rachunku.

/ **dowody:** częściowo wyjaśnienia B. W. (1) – k. 39, zeznania M. S. (1) – k. 138-138v, k. 169v, k. 204v, k. 541-541v, zeznania G. S. – k. 155v-156, k. 205v, k. 230v-231v, k. 542-542v, zeznania P. G. – k. 159v-160, k. 556v-557, zeznania B. S. – k. 556v, k. 178v, płyta CD ze zdjęciami z czynności oględzin – k. 161, protokół zatrzymania rzeczy w postaci płyty CD – k. 164-166, płyta CD zawierająca nagranie wideo z monitoringu – k. 167, protokół oględzin materiału wideo – k. 171-172, wydruk z monitoringu – k. 180, płyta zawierająca zapis wideo z monitoringu – k. 181, protokół oględzin nagrania wideo – k. 183-184/.

<czyn z pkt VI i VII aktu oskarżenia>

W dniu 08 lipca 2014 r. W. K. (1) zrobił zakupy w sklepie przy ul. (...), a następnie ok. godz. 20.26 wraz z wózkiem z zakupami udał się do swojego samochodu zaparkowanego pod sklepem. Na parkingu pokrzywdzony przełożył zakupy do samochodu. W tym czasie B. W. (1) wykorzystał nieuwagę pokrzywdzonego i zabrał W. K. (1) saszetkę. Pokrzywdzony nie był świadomy utraty saszetki. Wrócił z zakupami do domu i dopiero następnego dnia zorientował

się, że nie posiada szaszetki. Na podstawie zapisu monitoringu w sklepie upewnił się, że wyszedł ze sklepu z szaszetką w rękę. Dodatkowo 09 lipca 2014 r. pokrzywdzony zastrzegł kartę w banku. Z informacji pracownika Centrum (...) dowiedział się, że ktoś dokonał transakcji jego kartą oraz podejmował próby wypłaty gotówki z bankomatu.

Z ustaleń wynika, że B. W. (1) w dniu 09 lipca 2014 r. o godz. 1.55 podjął pierwszą próbę wypłaty gotówki w kwocie 300 zł z bankomatu przy ul. (...) przy użyciu karty bankomatowej. Oskarżony nie dokonał wypłaty, gdyż nie wprowadził prawidłowego kodu PIN. Wówczas o godz. 1.56 oskarżony przy użyciu innej karty pokrzywdzonego, tj. karty kredytowej podjął drugą próbę wypłaty gotówki w kwocie 300 zł, ponownie ze skutkiem negatywnym, gdyż także w tym przypadku oskarżony nie wprowadził prawidłowego kodu PIN. Następnie oskarżony udał się do całodobowego sklepu (...) przy ul. (...), w którym o godz. 02.11 zapłacił poprzez funkcję zbliżeniową kartą bankomatową W. K. (1) za zakupy na kwotę 22,50 zł. Dalej o godz. 04.11 B. W. (1) podjął trzecią próbę wypłaty gotówki z bankomatu przy użyciu karty należącej do W. K. (1). Wówczas oskarżony podjął próbę wypłaty gotówki z bankomatu (...) Banku (...) przy ul. (...) (...) - i tym razem bezskutecznie, gdyż oskarżony nie wprowadził prawidłowego kodu PIN. Oskarżony nie zniechęcił się niepowodzeniem i nadal krążył po ulicach miasta S. z kartami pokrzywdzonego. O godz. 04.31 ponownie zrobił zakupy w sklepie (...) na kwotę 50 zł korzystając z karty zbliżeniowej. O godz. 04.36 oskarżony w sklepie (...) przy ul. (...) dokonał płatności za zakupy kartą zbliżeniową pokrzywdzonego na kwotę 35,95 zł. Następnie oskarżony udał się na dworzec (...), gdzie dokonał płatności na kwotę 50 zł w automacie (...). Kolejne próby dokonania transakcji bezgotówkowych na kwoty po 50 zł podjęte w godz. 04.47, 04.48 i 05.17 okazały się bezskuteczne.

W szaszetce pokrzywdzonego W. K. (1) zabranej przez B. W. (1) znajdowały się: dowód osobisty, dwie karty bankomatowe, karta identyfikacyjna klienta (...) Banku (...) S.A., dwie karty dostępu dla pracowników Banku (...) S.A., prawo jazdy, telefon komórkowy marki H. W. o wartości 50 zł, klucze, gotówka w kwocie 30 zł.

W dniu 09 lipca 2014 r. B. W. (1) zastawił telefon komórkowy skradziony W. K. (1) w lombardzie przy ul. (...) w S.. Telefon został odzyskany przez funkcjonariuszy Policji.

/ **dowody:** zeznania W. K. (1) – k. 288, k. 382, k. 542v-543, kserokopie zgłoszeń kradzieży kart – k. 294-296, kserokopia opakowania telefonu – k. 297, protokół zatrzymania rzeczy – k. 304-306, umowa pożyczki – k. 307, protokół zatrzymania nagrania wideo z monitoringu sklepu (...) – k. 313-315, płyta CD zawierająca nagranie wideo – k. 316, płyta CD zawierająca nagranie wideo z bankomatu przy ul. (...) – k. 319, protokół oględzin nagrania wideo – k. 334-342, protokół zatrzymania płyty CD zawierającej nagranie wideo z monitoringu sklepu (...) – k. 361-363, płyta CD z nagraniem wideo – k. 364, protokół zatrzymania płyty CD zawierającej nagranie wideo z monitoringu – k. 365-367, płyta CD z nagraniem wideo – k. 368, protokół oględzin materiału wideo – k. 369-376, k. 377-380, k. 385-386, pokwitowanie – k. 384, płyta CD zawierająca nagranie wideo z bankomatu (...) Banku (...) – k. 397, protokół zatrzymania rzeczy – k. 398-400, protokół oględzin nagrania wideo – k. 401-408, /.

<czyn z pkt V aktu oskarżenia>

W dniu 31 lipca 2014 r. w S., ok. godz. 04.45, przy ul. (...), W. W. wyjechała swoim samochodem osobowym marki R. (...) nr rej. (...) z podziemnego garażu. Następnie wyłączyła silnik, wysiadła z samochodu i poszła zamknąć drzwi od garażu. W tym czasie do samochodu wszedł B. W. (1), uruchomił samochód, gdyż w samochodzie pozostała karta pojazdu i odjechał w kierunku ulicy (...). Samochód W. W. miał wartości 40 000 zł. W samochodzie znajdowały się następujące rzeczy: torebka damska z dowodem osobistym, kartą bankomatową, portfelem z zawartością 60 zł, telefonem komórkowym marki N. wartości 50 zł, nadto dokument polisty OC samochodu, prawo jazdy, dowód rejestracyjny i karty emeryta.

Samochód został odnaleziony przez funkcjonariuszy Policji w S. przy ulicy (...) na parkingu pomiędzy blokiem nr (...) i nr (...). Funkcjonariusze w pobliżu zauważyli młodego mężczyznę, który na widok oznakowanego radiowozu zaczął uciekać. Po pościgu funkcjonariusz Policji S. D. zatrzymał tego mężczyznę, którym okazał się B. W. (1). W ubraniu oskarżonego ujawniono kartę do samochodu W. W..

/ **dowody**: zeznania W. W. – k. 260-261, k. 542, zeznania S. D. – k. 272, k. 557, protokół oględzin samochodu – k. 263-264, protokół użycia alcosensora wobec B. W. – k. 266, protokół zatrzymania osoby – k. 267, protokół zatrzymania rzeczy – k. 268-270, pokwitowanie – k. 274, opinia z przeprowadzonych badań osmologicznych – k. 415-416, opinia wydana na podstawie ekspertyzy kryminalistycznej z zakresu badań genetycznych – k. 417-420/.

Oskarżony **B. W. (1)** był wcześniej wielokrotnie karany.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 18 stycznia 2011 r. w sprawie II K 587/10 B. W. (1) za popełnienie czynów: z art. 278 § 1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, art. 289 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, z art. 278 § 1 kk, z art. 278 § 1 kk w zb. z art. 278 § 5 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i in. został skazany na karę łączną 4 lat pozbawienia wolności, którą wykonywał w okresie od 01 sierpnia 2011 r. do 23 sierpnia 2013 r. z zaliczeniem na poczet kary okresu od 19 czerwca 2010 r. do 13 maja 2011 r.

/ **dowody**: odpis wyroku w sprawie w sprawie II K 587/10 – k. 92-93, dane o odbyciu kary - k. 91, dane o karalności – k. 511-512/.

Oskarżony B. W. (1) na rozprawie częściowo przyznał się do popełnienia zarzuconych mu czynów, tj. przyznał się do popełnienia czynów z pkt I, II, IV i V aktu oskarżenia, następnie pouczony o swych prawach odmówił złożenia wyjaśnień /k. 539v/. Oskarżony wyjaśniając w postępowaniu przygotowawczym, w dniu 24 marca 2014 r. nie przyznał się do zarzutu dokonania kradzieży elektronarzędzi z samochodu osobowego marki R. (...). W swych wyjaśnieniach oskarżony przyznał, że dowód rejestracyjny tego samochodu znalazł na parkingu przy ulicy (...). Zdaniem oskarżonego, zachował ten dowód, gdyż liczył na nagrodę za znalezienie dowodu. Zaprzeczył natomiast, aby włamał się do samochodu R., oświadczył, że nie wie gdzie jest ulica (...) w S., zaś w dniach 22 – 23 marca 2014 r. przebywał w towarzystwie swojej dziewczyny E. K. (2). Dalej oskarżony zaprzeczył, aby dokonał włamania do samochodu O. (...) /k. 39/. Podczas przesłuchania w dniu 17 czerwca 2014 r. oskarżony przyznał się do zabrania dowodu rejestracyjnego i do usiłowania kradzieży samochodu O. (...). Wyjaśniając na temat okoliczności próby włamania do samochodu O. oskarżony podał, że kierowca tego samochodu „mało co” nie potrącił oskarżonego na ulicy (...), więc w odwecie oskarżony dwa dni później poszedł do podziemnego parkingu, w którym był zaparkowany ten samochód i próbował włamać się do tego samochodu. Oskarżony oświadczył, że nie miał zamiaru ukraść samochodu, a jedynie go otworzyć, aby w ten sposób dać znak kierowcy tego samochodu. Nadto oskarżony nie dokonałby kradzieży tego samochodu, gdyż nie umiałby go uruchomić /k. 125v/. Dalej podczas przesłuchania w dniu 17 czerwca 2014 r. B. W. (1) przyznał się do kradzieży samochodu A. (...) należącego do G. i M. S. (2). Oskarżony podał, że do samochodu dostał się poprzez otwarty bagażnik. W bagażniku samochodu znalazł kamizelkę, w kieszeni której był plastikowy klucz do samochodu. Za pomocą tego klucza uruchomił pojazd i wyjechał z garażu podziemnego. Natomiast zaprzeczył, aby włamał się do piwnicy małżonków S.. Dodał, że nie ukraść samochodu, lecz przejechał się nim do W., a następnie zaparkował go na parkingu przy ul. (...) w S. /k. 202v/. Podczas przesłuchania w dniu 31 lipca 2014 r. oskarżony nie przyznał się do kradzieży samochodu marki R. (...) i odmówił złożenia wyjaśnień w tym zakresie /k. 282/. Nadto po przedstawieniu mu zarzutów popełnienia czynów ujętych następnie jako czyny z pkt VI i VII aktu oskarżenia oświadczył, że nie przyznaje się do ich popełnienia i odmówił złożenia wyjaśnień /k. 325, k. 333/. Także podczas przesłuchania w dniu 01 sierpnia 2014 r. oskarżony nie przyznał się do dokonania włamania do piwnicy małżeństwa S. /k. 344v/.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Oskarżony B. W. (1) przyznał się do popełnienia czynu z pkt I aktu oskarżenia i wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie nie budzą wątpliwości. Z materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy wynika, że oskarżony usiłował włamać się do samochodu marki O. (...). W zakresie tego czynu Prokurator przedstawił dowód pewny w postaci opinii z zakresu badań genetycznych /k. 114-117/, z której wynika, że ślad biologiczny pozostawiony na kluczu ampulowym tkwiącym w drzwiach O. pochodził od oskarżonego. Natomiast nie zasługują na walor wiarygodności wyjaśnienia oskarżonego, w których B. W. (1) oświadczył, że nie chciał dokonać kradzieży tego samochodu, lecz chciał „ukarać” kierowcę tego samochodu za to, iż kilka dni wcześniej kierowca „o mały włos” nie potrącił oskarżonego. W tym zakresie wyjaśnienia B. W. (1) pozostają w sprzeczności z wiarygodnymi zeznaniami właściciela samochodu, który podał, że

nie miała miejsca taka sytuacja na drodze, a jego droga powrotu do domu jest inna niż opisał to oskarżony w swoich wyjaśnieniach. Nadto należy podkreślić, że wyjaśnienia oskarżonego w zakresie tego czynu nie są konsekwentne. Początkowo oskarżony zaprzeczał, aby dokonał przedmiotowego czynu, a następnie gdy znane były już wyniki opinii z zakresu badań genetycznych oskarżony przyznał się do tego czynu i uzasadnił swój czyn okolicznościami, których nie sposób uznać za wiarygodne.

Nadto nie budzi wątpliwości przyznanie się do winy oskarżonego w zakresie czynu z pkt II aktu oskarżenia. B. W. (1) przyznał się do zatrzymania znalezionej dowodu rejestracyjnego samochodu R. (...), którym to dokumentem nie miał prawa rozporządzać. Wprawdzie pokrzywdzony A. W. na rozprawie twierdził, że nie ma takiej możliwości, aby zagubił dowód rejestracyjny, gdyż znajdował się cały czas wewnątrz skradzionego samochodu, a zatem B. W. (1) wszedł w posiadanie dowodu rejestracyjnego samochodu jedynie poprzez dokonanie włamania do samochodu, to jednak Sąd Rejonowy w ślad za Prokuratorem uznał, że pomiędzy faktem dokonania kradzieży z włamaniem do samochodu R. a faktem ujawnienia w ubraniu oskarżonego dowodu rejestracyjnego od tego samochodu istnieje tak wiele nieustalonych poszlak, że nie sposób wykazać, iż to oskarżony dokonał kradzieży tego samochodu. Nadto okoliczności w jakich oskarżony wszedł w posiadanie dowodu rejestracyjnego mogły zaistnieć, gdyż w tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego brzmią racjonalnie. Zgodnie z art. 5 § 1 kpk Sąd ma obowiązek wykazać, że wyjaśnienia oskarżonego nie przyznającego się do winy nie są wiarygodne. W przedmiotowej sprawie nie zgromadzono dowodów podważających wiarygodność wyjaśnień oskarżonego.

Dalej nie budzi wątpliwości przyznanie się oskarżonego do popełnienia czynu z pkt V aktu oskarżenia. B. W. (1) został zatrzymany po pościgu, zaś w jego ubraniu ujawniono kartę służącą do uruchomienia samochodu osobowego W. W..

Natomiast wątpliwości budzą wyjaśnienia oskarżonego odnośnie czynów z pkt III i IV aktu oskarżenia. Wprawdzie oskarżony B. W. (1) przyznał się do kradzieży samochodu marki A., lecz jego wyjaśnienia w tym zakresie są sprzeczne z materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie. Otóż oskarżony podał, że do wnętrza samochodu dostał się poprzez otwarty bagażnik, a samochód uruchomił plastikowym kluczykiem foundym w bagażniku w kieszeni kamizelki wędkarskiej. Te słowa oskarżonego stoją w sprzeczności z wiarygodnymi zeznaniami pokrzywdzonego G. S., który zeznał, że samochód jest wyposażony w centralny zamek, a zatem nie ma możliwości zamknięcia drzwi bez jednoczesnego zamknięcia bagażnika, po drugie, pokrzywdzony pozostawił samochód na polu parkingowym z zamkniętymi drzwiami, po trzecie, w samochodzie nie było żadnej kamizelki wędkarskiej, po czwarte, klucz serwisowy samochodu (określony przez oskarżonego jako plastikowy klucz) znajdował się wraz z innymi rzeczami w piwnicy, a nie w bagażniku samochodu. Zdaniem Sądu, oskarżony w tym zakresie złożył fałszywe wyjaśnienia, aby uniknąć odpowiedzialności karnej za włamanie do piwnicy małżonków S.. Warto bowiem zwrócić uwagę, że oskarżony przyznał się jedynie do tych zarzuconych mu czynów, co do których Prokurator zgromadził przekonujące dowody sprawstwa oskarżonego. Dobrym przykładem takiej postawy oskarżonego jest kwestia przyznania się oskarżonego do usiłowania kradzieży samochodu O. (...) (czyn z pkt I aktu oskarżenia). Początkowo oskarżony nie przyznawał się do tego czynu /k. 39/, lecz po uzyskaniu przez prokuratora opinii z zakresu badań genetycznych oskarżony zmienił zdanie i oświadczył, że przyznaje się do tego czynu. Podobnie jest w przypadku czynu z pkt IV aktu oskarżenia. Oskarżony został „przyłapany” na kradzieży paliwa do samochodu A. kilka godzin po kradzieży tego samochodu i wiedział, że nie będzie w stanie wytłumaczyć wejścia w posiadanie tego samochodu w sposób legalny, zatem przyznał się do kradzieży samochodu. Jednak, aby uniknąć odpowiedzialności za kradzież przedmiotów z piwnicy małżonków S. podał nieprawdziwą informację, że wszedł do samochodu przez otwarty bagażnik, a silnik uruchomił przy użyciu „przypadkowo” znalezionej klucza serwisowego do A.. Zdaniem Sądu, zeznania G. S. wykluczają wiarygodność wyjaśnień oskarżonego i stanowią podstawę do przyjęcia, iż oskarżony B. W. (1) włamał się do piwnicy małżonków S., dokonał kradzieży znajdujących się w piwnicy przedmiotów (opisanych w pkt III aktu oskarżenia), a następnie przy użyciu skradzionego kluczyka serwisowego dokonał włamania do samochodu A. w celu jego kradzieży. Oczywiście nie można założyć, że oskarżony włamał się do piwnicy w celu uzyskania kluczyka do samochodu. Należy raczej przyjąć, iż oskarżony przeglądając skradzione z piwnicy rzeczy ujawnił wśród nich kluczyk serwisowy i wówczas powziął decyzję o powrocie do tego bloku w celu kradzieży samochodu.

Nadto Sąd nie uznał za wiarygodne procesowe oświadczenie oskarżonego, iż nie dokonał czynów zarzuconych mu w pkt VI i VII aktu oskarżenia. W zakresie tych czynów Sąd dysponuje nagraniami wideo, z których wynika, że oskarżony usiłował wypłacić gotówkę z bankomatu za pomocą kart skradzionych W. K. (1) oraz dokonał zakupów płacąc zbliżeniowo kartami pokrzywdzonego. Oskarżony prób wypłaty gotówki i zakupów dokonuje w krótkim odstępie czasowym od utraty tych kart przez W. K. (1), zatem na podstawie okoliczności sprawy można przyjąć z pewnością, iż B. W. (1) dokonał kradzieży dokumentów i kart, a zatem dokonał czynów opisanych w pkt VI i VII aktu oskarżenia.

Sąd Rejonowy uznał, iż zeznania świadków przesłuchanych w sprawie są w całości wiarygodne. Każdy ze świadków przedstawił okoliczności zdarzeń im znane w sposób zgodny z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie.

Nawet zeznania E. K. (1) /k. 185v-186/, które zdaniem B. W. (1) miałyby świadczyć o niewinności oskarżonego, nie stoją w sprzeczności z ustaleniami faktycznymi dokonanyymi przez Sąd. Otóż świadek zeznała, iż w sobotę 11 kwietnia 2014 r. przebywała w towarzystwie oskarżonego do północy, a następnie odwiozła go do S. na ul. (...). Zatem oskarżony mógł wówczas udać się do garażu podziemnego przy ul. (...), aby dokonać kradzieży samochodu A. należącego do małżonków S.. Następnie świadek widziała się z oskarżonym w dniu 12 kwietnia 2014 r. o godz. 20.00. W tym zakresie zeznania świadka są także wiarygodne, gdyż jak wynika z monitoringu na stacji (...) oskarżony tankował skradziony samochód A. o godz. 08.17 i miał dość czasu do godziny dwudziestej na rozporządzenie skradzionym samochodem i powrót do S..

Sąd Rejonowy nie znalazł powodów, aby wątpić w prawdziwość ujawnionych na rozprawie dokumentów / wymienionych na k. 562v-563/, gdyż są one sporządzone przez uprawnione osoby, w zakresie ich kompetencji i w przewidzianej prawem formie. Odnosząc się szczegółowo do materiału wideo pochodzącego z monitoringu przemysłowego stanowiącego postawę do przypisania oskarżonemu popełnienia czynów z pkt VI i VII aktu oskarżenia należy stwierdzić, że niektóre z tych nagrań oceniane osobno nie pozwalają na pewną identyfikację osoby oskarżonego. Jednakże porównawcza analiza wszystkich zapisów wideo prowadzi do jednoznacznego wniosku, iż na wszystkich tych nagraniach jest jedna i ta sama osoba, gdyż na każdym z tych nagrań oskarżony występuje w tym samym ubraniu, co umożliwiło identyfikację oskarżonego na każdym z tych nagrań.

Analiza przedstawionego powyżej materiału dowodowego prowadzi do konkluzji, iż oskarżony B. W. (1) jest winny popełnienia wszystkich zarzuconych mu aktem oskarżenia czynów.

Oskarżony **B. W. (1)** w nieustalonym dniu pomiędzy 22 a 24 marca 2014 r. za pomocą klucza ampulowego usiłował otworzyć drzwi samochodu O. (...), aby po dostaniu się do jego wnętrza uruchomić pojazd i dokonać kradzieży samochodu. O zamiarze oskarżonego świadczą inne czyny oskarżonego, z których wynika, że oskarżony dostawał się do wnętrza samochodu, aby dokonać kradzieży tego pojazdu. Oskarżonemu nie udało się włamać do samochodu O. (...), gdyż klucz ampulowy nie był narzędziem odpowiednim do przełamania zamka w drzwiach. Z tych powodów Sąd zakwalifikował czyn oskarżonego jako wyczerpujący dyspozycję art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk (czyn z pkt I aktu oskarżenia).

Nadto w nieustalonym dniu pomiędzy 22 a 24 marca 2014 r. B. W. (1) ukrył dowód rejestracyjny samochodu R. (...). Oskarżony nie miał prawa wyłącznie dysponować tym dokumentem, a zatem ukrywając w swoim ubraniu ten dokument dopuścił się popełnienia czynu wyczerpującego dyspozycję art. 276 kk (czyn z pkt II aktu oskarżenia).

B. W. (1) w nieustalonym dniu pomiędzy 09 a 11 kwietnia 2014 r. oderwał element mocujący drzwi wejście do zamkniętej piwnicy lokalu nr (...) należącej do G. i M. S. (1) i po dostaniu się do wnętrza zabrał w celu przywłaszczenia przedmioty o łącznej wartości 3.350 zł. Z tych powodów oskarżony dopuścił się popełnienia czynu z art. 279 § 1 kk. Wśród zabranych przedmiotów były także dokumenty, którymi oskarżony nie miał prawa wyłącznie rozporządzać (tj. dokumenty kredytowe, akt urodzenia dziecka, karta pojazdu samochodu marki A. (...) o nr rej. (...), dowód rejestracyjny tego samochodu wraz z ubezpieczeniem OC i AC), zatem dodatkowo swym zachowaniem oskarżony wyczerpał znamiona czynu z art. 276 kk. Oskarżony jednym kompleksem działań wyczerpał znamiona dwóch

przestępstw, zatem Sąd uznał, iż czyn przypisany oskarżonemu należy zakwalifikować jako wyczerpujący dyspozycję art. 279 § 1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk (czyn z pkt III aktu oskarżenia).

Dalej B. W. (1) w nocy z 11/12 kwietnia 2014 r. włamał się do zamkniętego na fabryczne zamki samochodu A. (...), a następnie zabrał w celu przywłaszczenia ten samochód oraz znajdujące się we wnętrzu samochodu dwa foteliki dziecięce o łącznej wartości 500 zł, pilot do bramy wjazdowej oraz nawigacja marki G. o wartości 400 zł. Takim zachowaniem oskarżony wyczerpał znamiona czynu z art. 279 § 1 kk (czyn z pkt IV aktu oskarżenia).

W dniu 31 lipca 2014 r. oskarżony B. W. (1) zabrał w celu przywłaszczenia samochód osobowy marki R. (...) wraz z rzeczami znajdującymi się wewnątrz samochodu, w tym torebką, portfelem z gotówką o łącznej kwocie 60 zł i telefonem komórkowym pokrzywdzonej. Oskarżony takim zachowaniem wyczerpał znamiona czynu z art. 278 § 1 kk. Z uwagi na to, iż w samochodzie, a dokładnie w torebce W. W. znajdowała się karta bankomatowa pokrzywdzonej oskarżony swym działaniem wyczerpał nadto znamiona czynu z art. 278 § 5 kk. We wnętrzu samochodu znajdowały się nadto dokumenty pokrzywdzonej, którymi oskarżony nie miał prawa wyłącznie rozporządzać w postaci dokumentu polisty OC samochodu, prawa jazdy, dowodu rejestracyjnego i karty emeryta, zatem dokonując kradzieży samochodu oskarżony usunął dokumenty, którymi nie miał prawa wyłącznie rozporządzać, tj. popełnił przestępstwo z art. 276 kk. Dodatkowo oskarżony wraz z samochodem skradł dowód osobisty W. W., a zatem dokonał czynu wyczerpującego dyspozycję art. 275 § 1 kk. Oskarżony jednym kompleksem działań wyczerpał znamiona kilku przestępstw, zatem Sąd uznał, iż czyn przypisany oskarżonemu należy zakwalifikować jako wyczerpujący dyspozycję art. 278 § 1 kk w zb. z art. 278 § 5 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk (czyn z pkt V aktu oskarżenia).

Nadto oskarżony w dniu 08 lipca 2014 r. zabrał W. K. (2) dowód osobisty znajdujący się w saszetce pokrzywdzonego. W ten sposób oskarżony dopuścił się przestępstwa z art. 275 § 1 kk. Nadto oskarżony zabierając saszetkę dokonał kradzieży kart bankomatowych pokrzywdzonego, tj. popełnił przestępstwo z art. 278 § 5 kk. Oprócz ww. przedmiotów oskarżony dokonał zaboru innych dokumentów pokrzywdzonego, którymi nie miał prawa wyłącznie rozporządzać w postaci: karty identyfikacyjnej klienta (...) Banku (...) S.A., dwóch kart dostępu dla pracowników Banku (...) S.A. oraz prawa jazdy. Tym zachowaniem oskarżony dopuścił się popełnienia czynu z art. 276 kk. Oskarżony jednym kompleksem działań wyczerpał znamiona kilku przestępstw, zatem Sąd uznał, iż czyn przypisany oskarżonemu należy zakwalifikować jako wyczerpujący dyspozycję art. 278 § 5 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk (czyn z pkt VI aktu oskarżenia).

Dalej w dniu 09 lipca 2014 r. B. W. (1) działając w realizacji z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu usiłował włamać się za pomocą skradzionych W. K. (1) kart bankomatowych do bankomatu przy ul. (...) w S., gdzie dwukrotnie usiłował wypłacić pieniądze po kwocie 300 zł, a nadto do bankomatu przy ul. (...) w S., z którego usiłował wypłacić kwotę 500 zł, które to pieniądze zamierzał zabrać w celu przywłaszczenia, jednak swojego zamiaru nie zrealizował z uwagi na brak znajomości kodów PIN zabezpieczających karty bankomatowe. Zdaniem Sądu, Prokurator w akcie oskarżenia prawidłowo zakwalifikował opisane wyżej działanie jako usiłowanie dokonania czynu z art. 279 § 1 kk. Nadto zdaniem Sądu Rejonowego, w sprawie nie zachodziły podstawy do zastosowania przepisu art. 13 § 2 kk, tj. przyjęcia, iż był to wypadek tzw. nieudolnego usiłowania dokonania czynu zabronionego. Zdaniem Sądu Rejonowego, oskarżony miał realną możliwość dokonania wypłaty pieniędzy z bankomatu w przypadku wprowadzenia prawidłowego kodu PIN. Często się zdarza, iż klienci banku zmieniają PIN kart bankomatowych w taki sposób, aby były one łatwe do zapamiętania, np. ustawiają ciąg kolejnych liczb w porządku rosnącym, czy też kombinację kolejnych liczb na klawiaturze bankomatu (np. 2580 – tj. kolejne liczby wprowadzane ze środkowej kolumny przycisków numerycznych na klawiaturze). Oskarżony działając w celu dokonania włamania do bankomatu powziął prawidłową metodę, która umożliwiłaby mu wypłatę pieniędzy w przypadku wprowadzenia prawidłowego kodu i przy założeniu, że właściciel kart miał ustawione kody PIN w powyższy sposób, łatwy do zapamiętania, oskarżony miał realną możliwość dokonania wypłaty gotówki. Nadto jednym kompleksem działań oskarżony za pomocą w/w kart bankomatowych działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadzając w błąd sprzedawców w sklepie (...) przy ul. (...) i w sklepie (...) przy ul. (...), co do uprawnienia do posługiwania się posiadanymi kartami bankomatowymi zapłacił w formie zbliżeniowej za zakupy o łącznej kwocie 108,48 zł. Działając w ten sposób oskarżony doprowadził do

niekorzystnego rozporządzeniem mieniem pracowników sklepu na szkodę W. K. (1), a zatem oskarżony popełnił przestępstwo wyczerpujące dyspozycję art. 286 § 1 kk. Oskarżony jednym kompleksem działań wyczerpał znamiona dwóch przestępstw, zatem Sąd uznał, iż czyn przypisany oskarżonemu należy zakwalifikować jako wyczerpujący dyspozycję art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zb. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk (czyn z pkt VII aktu oskarżenia).

B. W. (1) wszystkich przypisanych mu czynów dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu 4 lat kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwa podobne określone m.in. w art. 278 § 1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk wyrokiem Sądu Rejonowego w Siedlcach w sprawie II K 587/10. Z tych powodów Sąd Rejonowy uznał, że przypisanych mu czynów B. W. (1) dopuścił się w warunkach opisanych w art. 64 § 1 kk.

Sąd Rejonowy dokonując **oceny stopnia winy** oskarżonego nie znajduje żadnych okoliczności łagodzących. B. W. (1) popełniając przypisane mu czyny miał zachowaną zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem.

Oceniając stopień szkodliwości społecznej czynów popełnionych przez oskarżonego, Sąd Rejonowy wziął pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra prawnego, okoliczności popełnienia czynów i umyślną postać zamiaru oraz motywację oskarżonego. Nie ulega wątpliwości, iż oskarżony dopuszczając się przedmiotowych czynów wykazał nie tylko rażące lekceważenie dla porządku prawnego, lecz przede wszystkim naruszył dobra prawne jakim są mienie, prawo własności dokumentów oraz możliwości korzystania z dokumentów przez osoby uprawnione. Także postawa oskarżonego w czasie procesu - brak skruchy wskazują na to, iż B. W. (1) jest osobą zdegenerowaną, skłoną za wszelką cenę osiągnąć drogą przestępstwa korzyść majątkową, zwłaszcza że oskarżony jest osobą młodą i zdolną do pracy zarobkowej.

W ocenie Sądu karą adekwatną do stopnia winy oskarżonego i stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez niego:

- **czynu z pkt I aktu oskarżenia** będzie kara roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności wymierzona na podstawie art. 279 § 1 kk w zw. z art. 14 § 1 kk;

- **czynu z pkt II aktu oskarżenia** będzie kara 2 miesięcy pozbawienia wolności wymierzona na podstawie art. 276 kk;

- **czynu z pkt III aktu oskarżenia** będzie kara roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności wymierzona na podstawie art. 279 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk;

- **czynu z pkt IV aktu oskarżenia** będzie kara 2 lat pozbawienia wolności wymierzona na podstawie art. 279 § 1 kk;

- **czynu z pkt V aktu oskarżenia** będzie kara roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności wymierzona na podstawie art. 278 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk;

- **czynu z pkt VI aktu oskarżenia** będzie kara 6 miesięcy pozbawienia wolności wymierzona na podstawie art. 278 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk;

- **czynu z pkt VII aktu oskarżenia** będzie kara roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności wymierzona na podstawie art. 279 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk.

Wymierzając powyższe kary pozbawienia wolności Sąd kierował się dyrektywami określonymi w Kodeksie karnym bacząc, aby dolegliwość kar nie wykraczała poza ramy wyznaczone przez stopień winy oskarżonego i stopień społecznej szkodliwości każdego z przypisanych mu czynów. Nadto Sąd Rejonowy wymierzając ww. kary miał na uwadze potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Oskarżony w przeszłości wielokrotnie dokonywał czynów karanych, w tym czynów popełnionych w warunkach art. 64 § 1 kk. Mimo jednak odbytej w całości kary pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie II K 587/10 ponownie wszedł na drogę przestępstwa. Sąd Rejonowy uznał zatem, że kara łączna pozbawienia wolności wymierzona oskarżonemu musi być na tyle surowa, aby oskarżony rozumiał, że popełnienie przestępstwa nie popłaci. Wymierzenie oskarżonemu kary łącznej pozbawienia wolności opartej na zasadzie absorpcji będzie dla oskarżonego sygnałem, że konsekwencje ponownego konfliktu z prawem mogą dla niego nie być na tyle dotkliwe, aby oskarżony nie chciał zaryzykować kolejny raz popełnienia przestępstwa po opuszczeniu zakładu karnego. Z tych powodów Sąd na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego karę łączną 5 lat pozbawienia wolności. Oczywiście Sąd kierując się dyrektywami art. 86 § 1 kk mógł orzec wobec oskarżonego karę łączną 8 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd Rejonowy nie wymierzył oskarżonemu kary łącznej pozbawienia wolności poprzez zastosowanie zasady kumulacji kar, gdyż obecnie termin opuszczenia przez skazanego zakładu karnego to 16 lipca 2022 r. Uwzględniając okres kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w przedmiotowej sprawie, oskarżony opuści zakład karny w 2027 r., a zatem będzie to dostateczny okres do wykazania oskarżonemu, że powinien zaprzestać popełniania kolejnych przestępstw.

Oskarżony B. W. (1) w toku postępowania przed Sądem korzystał z pomocy obrońcy z urzędu, zatem Sąd Rejonowy na podstawie § 14 ust. 2 pkt 3 i § 2 ust. 3 rozporządzenia z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. W. kwotę 723,24 zł za sprawowanie przez adw. M. W. obrony z urzędu.

Oskarżony nie posiada wartościowego majątku, nie jest zatrudniony odpłatnie w zakładzie karnym, zatem Sąd na podstawie art. 624 § 1 kpk postanowił zwolnić oskarżonego z obowiązku ponoszenia wydatków, którymi Sąd obciążył rachunek Skarbu Państwa oraz na podstawie art. 17 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych z obowiązku ponoszenia opłaty.

Z tych względów Sąd Rejonowy orzekł jak w wyroku.